

ANAMIN

Sücaet Delidağlı

Deyin: tutsakları bırakacaklar
Keder bozartmasın yüzün anamın.
Deyin: kırılacak zulmün zinciri
Bir teher başını yozun anamın.

Zeher gizlenibmiş aşımın altta
Bir derya var imiş kaşımın altta
Yasdığı taş oldu başımın altta
Burda hardan alım dizin anamın.

Talehi şil-şikest, fikri sağ oldum
Sevinci bir zerre, derdi dağ oldum
Kâh esger, kâh hasta, kâh tustsag oldum
Koymadım guruya gözün anamın.

Talanmış ömürdü, gündü neyleyim
Bahtımın çırası söndü neyleyim
Sevinci figana döndü neyleyim
Söhbeti nağmeden hazin anamın.

Sücaet, etdiler yalan ömrümü
Kör olsun daşlara çalan ömrümü
Talanın talandı, kalan ömrümü
Ömrünün üstüne yazın anamın.

DEYMESİN

Behmen Vatanoğlu

Ömür imtahandır bilin, a dostlar
Belaya heç kimin başı deymesin.
Eyb etmez insanı vüsal ağlatsa
Gözün yüze keder yaşı deymesin.

Nadanlık eyleyib gülmeye ne var
Ömrün ahırını bilmeye ne var
Merdin kurşunundan ölmeye ne var
Adama namerdin daşı deymesin.

Ağlasın *Behmen*'i bir el gözeli
Çünkü daşa deyib eşgin ezeli
Goy meni öldürsün bir Loğman eli
Amandı, yarama naşı değmesin.